

Ranní krajina

Nádherná krajina s vycházejícím sluncem a překrásný výhled na lesy, no není to ráj?

Jdu po louce, jemný vánek mi hladí tvář, slyším šumění stromů, cítím, jak mi mokrá tráva chladí nohy. Slunce se pere s mraky, jako se tma pere se světlem nebo jako se dobro pere se zlem. Sluneční paprsky se rozlévají po kopcích a stráních. Slunce rozehrává symfonii barev a zvuků, probouzí se ptáci, včely se rozlétají do luk a strání a les ožívá. Stromy šumí a naklánějí se, jako by si něco šeptaly. Pomalu začínám cítit, jak se do mě opírají sluneční paprsky a začínají mě hřát.

Mlha se pomalu zvedá a já pořád vidím dál a dál. Krásnější pocit jsem ještě nezažil. Přeji si, aby tento okamžik trval věčně.

(Filip, 8.A)